- [2021] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 550

- ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।
- v.
- ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.
- (2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 283)
- ਮਾਰਚ 08, 2021
- [ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ ਅਤੇ
    - ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ ਜੇ.ਜੇ.]
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973:
    - ਧਾਰਾ 482 – ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323, 504, 506, 429 ਅਤੇ ਕਰੂਰਤਾ ਰੋਕੂ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼
- ਪਸ਼ੂ ਐਕਟ, 1960 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
    - ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ - ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ - ਅਪੀਲ
- ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ - ਆਧਾਰਿਤ: ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323, 325, 504 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ - ਨਵੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਿੱਧੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ - ਵਿਵਹਾਰ
- ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਦਬਾਉਣ ਾ
    - ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ
    - ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 21 ਅਤੇ
- 142.
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ:
    - ਹੇਠਲੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ।

- 550

- ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ:
- ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ - ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਪੀਆਈਐਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅੱਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ।
- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ:
- ਆਰਟੀਕਲ 21 - ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ।
- ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ
- ਹੋਲਡ: 1.1 ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

▪ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 5] [561--]

- ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2004) 13 ਐਸਸੀਸੀ
- 292 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ

○ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ

▪ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਪਰਾਧ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ
▪ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਵਿਆਖਿਆ
▪ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ
▪ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 6] [562--]

- ਟੀਟੀ ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 181: [2001] 3 ਐਸਸੀਆਰ 942; ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਸੀਬੀਆਈ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ। (2013) 6 ਐਸਸੀਸੀ 348 : [2013] 6 ਐਸਸੀਆਰ 623 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ

○ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ

▪ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ
▪ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਥੋਪੇ ਗਏ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 7] [563--]

- 1.4 ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 (2) ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ
    - ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਮਾਲਾ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ। [ਪੈਰਾ 7] [563--]
    - ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਨਸੀਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਨੰਬਰ 160/2012 (ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 283/2017) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਇਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਬਿਆਨ ਦੋਵੇਂ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ
    - ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ
- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਨਾਲ। [ਪੈਰਾ 8] [563--]
        - ਰਾਮ ਧਨ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 536:[2012] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1059; ਕੇ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ
        - ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, (2008) 12 ਐਸਸੀਸੀ 481:[2008] 10
- 454 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ
    - ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ 5.08.2012 ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ 76 ਸਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ
    - ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ 6 ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਡੈਮੋਕਲਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
  ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 9] [563--; 564--]

    - ਵਕੀਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ
    - 355 : [2009] 1 ਐਸਸੀਆਰ 517; ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅੰਤੁਲੇ ਅਤੇ
    - ਓ.ਆਰ. ਵੀ. ਆਰ. ਐਸ. ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 225 : [1991] 3
    - ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 325 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ 2018 ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।
  ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਕੇਸ ਦੇ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ 17.09.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ। ਬਦਇੱਛਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ
    - ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਪ੍ਰੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
    - ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ, ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
    - [ਪੈਰਾ 10] [564--]

        - 2.1. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਬੈਕਲਾਗ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 70% ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੱਖ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੈਕਲਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ
    - ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਹੈ
    - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ
    - ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅੰਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਭੜਕਾਊ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਦਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ। [ਪੈਰਾ 11] [564--]

        - ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਿਨਹਾ, 'ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ', ਪੀਆਰਐਸ ਇੰਡੀਆ (8 ਅਗਸਤ, 2019) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

- ਧਾਰਾ 154 ਅਤੇ 200 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।
    - ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ - ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
    - ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ, ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਚੁਕਵੀਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. [ਪਾਰਸ 12 ਅਤੇ 13] [565--]

        - ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 749 : [1997] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 12 - ਭਰੋਸੇ.
- ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ
    - 202, ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14] [566--]

        - ਚੰਦਰ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.
        - ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1430: [1964] ਐਸਸੀਆਰ 639 - ਭਰੋਸੇ.

    - ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪਰਖ ਖੋਜ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ◌ਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੱਥ-ਖੋਜ' ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 165
    - ਐਕਟ, 1872 ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
- ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਕੇਂਦਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ, ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [566--]

    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ।
- ਕਸਰਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ,
    - ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 16] [567--]

        - ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੱਜਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 119 : [1991] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 206 - ਨਿਰਭਰ

- ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
  ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨ। ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੱਕ
    - ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਪੈਰਾ 17] [567-ਡੀ-
-]
  - ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਕਲੰਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
    - ਕਾਨੂੰਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਣ
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਹੈ
    - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
    - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜੇ ਵਧੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ
- ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ
    - ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ। [ਪਾਰਸ 17 ਅਤੇ 18] [567-; 568--]
        - ਸੁਬਰਤ ਰਾਏ ਸਹਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 470: [2014] 12 ਐਸਸੀਆਰ 573 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।
  - ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
    ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ
    - ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਗਲੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਓ।
    - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 4.04.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ
- ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। [ਪਾਰਸ 19 ਅਤੇ 20] [568--]

- 3.1 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
    - ਗੰਦੇ ਹੱਥ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
- ਭੜਕਾਊ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ
    - ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਾ ਪੈਸਾ. [ਪੈਰਾ 21] [568--]

        - 3.2 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ 'ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ' ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਖਤ ਸਖਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ-ਮੁਖੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
- ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
    - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਸਿਰਫ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ
- 2006 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. [ਪਾਰਸ 22 ਅਤੇ 23] [569--]

        - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਫੀਕ ਮਸੀਹ (ਵ੍ਹਾਈਟਵਾਸ਼ਰ) (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 883: [2014] 8 ਐਸਸੀਆਰ 228; ਮੋਨਿਕਾ ਕੁਮਾਰ (ਡਾ.)
- ਏਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2008) 8 ਐਸਸੀਸੀ 781: [2008]
    - 9 943 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
    - ਸਿਰਾਜੁਲ & ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
    - (2015) 9 ਐਸਸੀਸੀ 201: [2015] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1021; ਅਵਸਥਾ
    - ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀਸੀ 604: [1990]
- 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 259 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>
- (2004) 13 292 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 4
- [2001] 3 942 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 4
- [2013] 6 623 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 6
- [2012] 3 1059 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 8
- [2008] 10 454 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 8
- [2009] 1 517 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 9

[1991] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 325	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 9
[1997] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 12	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 13
[1964] SCR 639	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 14
[1991] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 206	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 16
[2014] 12 SCR 573	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 17
[2014] 8 ਐਸਸੀਆਰ 228	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 22
[2008] 9 SCR 943	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 22
[2015] 6 SCR 1021	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 22

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.

▪ 2021 ਦਾ 283

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.09.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

▪ 2020 ਦੀ ਮਿਸਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2561 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ।

ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਗੌਤਮ ਕੁਮਾਰ ਲਾਹਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

- ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਵਨਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਰਵੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਘੇਲ, ਸ਼ਿਵਰੰਜਨੀ ਰਾਲਾਵਤਾ, ਅਜੀਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.
- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
- ਮੋਹਨ ਐਮ ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ, ਜੇ.

- ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
- ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ') ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
  - 28.09.2020, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 2020 ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2561 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:
  - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2943/2018 ਵਿੱਚ ਮੇਰਠ ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ') ਦੇ 4.04.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ;
  - ਮੇਰਠ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ') ਦੇ 13.01.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਨੰਬਰ 202/2019 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

- 3. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ 5.08.2012 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਝਗੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਹੈ
- ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥ, ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮੂਲ ਬਣਦੇ ਹਨ.
    - 5.08.2012 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,) ਦੀ ਧਾਰਾ 323, 504 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਨ.ਸੀ.ਆਰ.) ਨੰਬਰ 158/2012 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
- 'ਆਈਪੀਸੀ')। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ।
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ 5.08.2012 ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਨ.ਸੀ.ਆਰ.) ਨੰਬਰ 160/2012 ਵਜੋਂ ਦੌਰਾਲਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 323 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- 504 ਅਤੇ 506, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ
        - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ।
    - ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ,
- ੨੦੦੬ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। 6.02.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ
        - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 3,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, 21.12.2013 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ 1,500/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 2006 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਟਕਰਾਅ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ
        - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ।
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 155 (2) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਗਭਗ 5 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 27.04.2017 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.') ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 160/2012 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 160/2012 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 283/2017 ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਾਂਚ
- ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 17.09.2017 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਧਾਰਾ 323, 325, 504 ਅਤੇ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਕ ਵੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

- ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 2018 ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2943 ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।
  - 5.08.2012. ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 11.05.2018 ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ। ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ,
  - ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/12 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 5.08.2012 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
  - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਸੁਧਾਰ ਹਨ
  - ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/12 ਵਿੱਚ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਬਲਦ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ, ਜਾਅਲੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਆਦਿ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ 2012 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ
  - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ
  - ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 429, ਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1960 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 26.09.2011 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ 1,500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

    ਐਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

    - ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ।
      ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 200, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਭਾਗ 2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 7 ਸਾਲ ਹੈ
  - ਧਾਰਾ 506, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਥਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ ਨਿੱਜੀ ਐਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ

- ਧਾਰਾ ੪੬੮ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 506 () ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ।
    - ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
- ਸੁਪਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ।

- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ । ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ।, (2004) 13 ਐਸਸੀਸੀ 292,
- ਜਿਸ ਨੇ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ
    - ਕੇਰਲ, (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 181:
        - "23. ਜੇ ਟੀਟੀ ਐਂਟਨੀ ਕੇਸ [(2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 181: 2001 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1048] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਣ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ
    - ਫਿਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਗੇ. ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵ ਜੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
- ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਘਟਨਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੋਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
- ਇਸ ਲਈ, ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਥਨੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗਾ
    - ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਥਨੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਸਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ
- ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ,
    - ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
- ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 283/2017 ਵਿੱਚ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 160/12 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ। ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸਾ ਉਪਕਾਰ
- ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ।

- ਦਰਅਸਲ, ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਦਾਰਥਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
    - ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਟੀ.ਟੀ. ਕਾਰਨ ਹੈ:
        - “17… ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕੋਡ ਦੇ.” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
        ਇਹ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕਿ
    - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
    - ਰਜਿਸਟਰਡ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
    ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
    - ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਝਟਕਾ।
        - ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਚਿੰਤਾ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘਉਸੇ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ।

- ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫਸੋਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਪਰੀ ਹੈ।
- ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. &., (2013) 6 348:
- "37. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਇਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਵਿੱਚ [(2001) 6 181: 2001
- (ਸੀਆਰਆਈ) 1048), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ (ਜੋ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
    - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ
- ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ,
- ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਵਿਆਖਿਆ
    - ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ (ਸੁਪਰਾ):
    - "27. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੰਤੁਲਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪ-
- ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੀ ਧਾਰਾ (8) ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
    - ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ, ਹੋਰ ਸਬੂਤ (ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੋਵੇਂ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਗਲੇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਨਾਰੰਗ ਕੇਸ [ਰਾਮ ਲਾਲ ਨਾਰੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ), (1979) 2 ਐਸਸੀਸੀ 322 : 1979 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 479] ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੀ,
- ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ

- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜਾਂਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 (2) ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ◌ਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ..."
    - (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
- ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਥੋਪੇ ਗਏ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ।
ਰਾਜ। ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 (2) ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਬਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

- ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।
    - ਇਹੀ ਘਟਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 160/2012 ਈ (ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 283/2017) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ
    - ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਬਿਆਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਦਾ
    - ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਧਨ v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ., (2012) 5 ਐਸਸੀਸੀ 536; ਕੇ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ v. ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, (2008) 12 ਐਸਸੀਸੀ 481).

- ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ 5.08.2012 ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ 76 ਸਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ 6 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਡੈਮੋਕਲਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਰਟੀਕਲ 21 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
- ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
- ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ ਵੀ
- (ਵਕੀਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ)ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ 355; ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅੰਤੁਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਆਰ.ਐਸ. ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1992) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 225).

- ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਸਾਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2
  - ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਤਹਿਤ 2018 ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਕਸਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਕੇਸ ਬਣਾ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ◌ੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ
- 17.09.2017 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
  - ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ, ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ
- ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਮਾਤਰਾ
  - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ।

    - <u>ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ:</u>

- 11. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਬੈਕਲਾਗ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 70٪ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ।[1] ਇਸ ਬੈਕਲਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਹੈ।
- ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਭੜਕਾਊ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਦਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।

- [1] ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਿਨਹਾ 'ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ', ਪੀਆਰਐਸ ਇੰਡੀਆ (8 ਅਗਸਤ,
- 2019).

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਰਸਤਾ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
    - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
    - ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
- 200 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
    - ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ.
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਹਨ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਚੁਕਵੀਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ v. ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 749:
    - "28. ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
    - ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤੁਲਬ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
    - ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ. ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਚੁੱਪ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਦਰਸ਼ਕ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ
    - ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ
    - ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ।
        - (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੰਭੀਰ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ.
- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਚੰਦਰ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1963, ਐਸਸੀ 1430:
    - "7. ...ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 202 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।
- ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
    - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ
- ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ,
    - ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ।
- ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪਰਖ ਖੋਜ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ◌ਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੱਜ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਭਾਅ ਕਾਰਨ 'ਤੱਥ-ਖੋਜ' ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 165 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ
- ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਜੱਜ, ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਕੇਂਦਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ।
-

- ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ
  ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ
    - ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
    - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੱਜਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
    - (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 119. ਰੰਗਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ ਸੀਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਲਈ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ
    - ਖੁਦ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:
      - "42. ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੱਜ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਦਰਜਾਬੱਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ
      - ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣਾ
      - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਗਿਆਨ, ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ, ਸਨਮਾਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉਹ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
  ਭਾਰਤ। ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। 2014 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ:
    - ਸੁਬਰਤ ਰਾਏ ਸਹਾਰਾ 'ਚ ਬੇਤੁਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜਾਲ 'ਚ ਫਸਿਆ
    - v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2014) 8 470:
      - “191… ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਹੈ
        ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਬੱਚਤ ਵਿੱਚੋਂ (ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ), ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
      - ਦੂਸਰਾ ਪੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਹਾਰ ਵੱਲ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ
      - ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
      - ਪਰਿਵਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ, ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ..."
      - ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਈ ਵੀ ਸਹੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 7 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ
    - ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

- ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਰ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਕਲੰਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ। ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਹੈ
    - ਪੁਰਖੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਕੇ ਫਿੱਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
    - ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਪਰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
- ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।
- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਤੁਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ
- ਨੰਬਰ 2, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/ 2012 ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੁਧਾਰ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ
    - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ, ਅਗਲੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

- 20. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 4.04.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
- ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ
    - ਆਪਣੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

'ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ' ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸਖਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ-ਮੁਖੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਕਾਨੂੰਨ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਰਫੀਕ ਮਸੀਹ (ਵ੍ਹਾਈਟਵਾਸ਼ਰ), (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ
- 883). ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਿੱਧੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
- ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ (ਮੋਨਿਕਾ ਕੁਮਾਰ (ਡਾ.) v. ਅਵਸਥਾ
- ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, (2008) 8 ਐਸਸੀਸੀ 781). ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਦਭਾਵਨਾ ਇਰਾਦੇ[ਸੋਧੋ] (ਸਿਰਾਜੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2015) 9 ਐਸਸੀਸੀ 201; ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ v. ਭਜਨ ਲਾਲ, 1992
- 604) ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ, ਸਿਰਫ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ।

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਜੋ 2006 ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ
  ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ
  - ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ।
    - <u>ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ:</u>
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ 28.09.2020 ਦਾ ਫੈਸਲਾ
  - 2020 ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2561 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2943/2018 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 4.04.2019 ਦੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 158/2012 ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ
  - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 5.08.2012 ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੁੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
    ਹੋਰ ਬੇਤੁਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ।
- 5.08.2012 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 160/2012 (ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 283/2017) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
    ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ
  - 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ।
- ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

- ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ, ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMDHAN
B.Com., LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document